

Một Chút Tâm Tình

Thời gian thấm thoát chẳng chờ ta,
Mới đó bình minh đã xế tà.
Cuộc sống đua chen đầy bão tố,
Dòng đời trôi nổi lắm phong ba.
Trời thương cứu giúp xây nên nghiệp,
Đất chuộng cưu mang dựng lại nhà.
Nhớ quá quê hương tình ấp ủ,
Đôi bờ ngăn cách mịt mù xa.

Nỗi Niềm

Bạn bè lần lượt bỏ đi rồi,
Như lá thu vàng lặng lẽ rơi.
Cánh nhọn chập chờn trên đỉnh núi,
Chòm mây lơ lửng dưới chân đồi.
Tha hương bâng bặc tình non nước,
Viễn xứ mênh mang nghĩa đất trời.
Nhìn ánh dương tà lòng thổn thức,
Nỗi niềm lắng đọng thuở nào vui!

Ngô Đình Phùng

